

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 10. februar 2014. god.
Br.ref.:RK546/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI146/13

Podnosilac

Idriz Neziri

**Ocena ustavnosti odluke Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda
Kosova o pitanjima koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju,
ASC-11-0035, od 23. novembra 2012. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Idriz Neziri, opština Kosovo Polje (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava odluku Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova o pitanjima koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Žalbeno veće Posebne komore) ASC-11-0035, od 23. novembra 2012. god., koja je podnosiocu dostavljena 10. januara 2013. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ustavna ocena odluke koja navodno onemogućuje podnosioca da ostvari pravo na udeo od 20% od privatizacije društvenog preduzeća Ramiz Sadiku (u daljem tekstu: DP "Ramiz Sadiku"), u Prištini.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7. Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo, br. 03/L-121, od 15. januara 2009. god., (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56. Poslovnika o radu Ustavnog suda (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 13. septembra 2013. god., podnosilac zahteva je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 24. septembra 2013. god., predsednik je odlukom GJR. br. KI146/13 imenovao sudiju Kadrija Kryeziua za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik je odlukom br. KSH. KI146/13, imenovao Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Ivan Čukalović.
7. Dana 11. oktobra 2013. god., Sud je obavestio podnosioca zahteva i Posebnu komoru Vrhovnog suda o registraciji zahteva.
8. Dana 19. novembra 2013 god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo Sudu preporuku o neprihvatljivosti.

Pregled činjenica

9. U nekom vremenskom periodu (koje nije navedeno u zahtevu) podnosilac zahteva je imao zasnovan radni odnos u DP „Ramiz Sadiku“, na mestu magacionera.
10. Dana 27. juna 2006. god., DP „Ramiz Sadiku“ je završilo proces privatizacije.
11. Dana 24. februara 2010. god., podnosilac zahteva podneo je žalbu Posebnoj komori Vrhovnog suda na konačnu listu radnika koju je sačinila Agencija za Privatizaciju (u daljem tekstu: Agencija), jer se on kao bivši radnik nije nalazio na listi.

12. U žalbi Posebnoj komori Vrhovnog suda, podnosilac je naveo da je on imao zasnovan radni odnos u DP „Ramiz Sadiku“ na mestu magacionera, da je zakonski rok za ulaganje žalbe na odluku Agencije propustio, jer nije imao pristup arhivi preduzeća, tako da nije mogao da na vreme obezbedi potrebnu dokumentaciju kojom bi opravdao svoje tvrdnje.
13. Dana 24. februara 2011. god., Sudsko veće posebne komore je donelo rešenje [SCEL-09-0001], kojim je žalbu podnosioca odbilo kao nedozvoljenu.
14. U obrazloženju svoje odluke Sudsko veće Posebne komore je navelo: *„Uzimajući u obzir da je žalba podneta posle isteka zakonskog roka (rok je istekao 27. marta 2009. god.), ne postoji mogućnost da se omogući povraćaj u pređašnje stanje i da se žalba podnosioca razmatra kao da je podneta u zakonskom roku. Shodno tome, Sudsko veće žalbu podnosioca odbacuje kao nedozvoljenu.“*
15. Dana 08. aprila 2011. god., podnosilac ulaže žalbu Žalbenom veću Posebne komore na rešenje Sudskog veća Posebne komore [SCEL-09-0001], od 24. februara 2011. god.
16. Dana 23. novembra 2012. god., Žalbeno veće Posebne komore donelo je odluku [ASC-11-0035], kojom je žalbu podnosioca odbilo kao neosnovanu.
17. U obrazloženju svoje odluke Žalbeno veće Posebne komore je navelo:
„Podnosilac je podneo žalbu na konačnu listu radnika 24. februara 2010. god., što je van zakonskog roka. Sudsko veće Posebne komore odbilo je žalbu podnosioca kao nedozvoljenu zbog propuštenih rokova. Podnosilac je uložio žalbu Žalbenom veću Posebne komore u kojoj je ponovio navode iz žalbe koju je podneo Sudskom veću Posebne komore, a pri tome nije dostavio nijedan relevantan dokaz kojim bi opravdao svoju tvrdnju. Shodno tome Žalbeno veće Posebne komore je stava da se žalba podnosioca odbije kao neosnovana.“

Tvrdnje podnosioca zahteva

18. Podnosilac zahteva tvrdi da pomenuta rešenja krše njegova osnovna prava, a posebno član 31. Ustava Kosova, jer sudovi nisu meritorno odlučili o njegovim žalbama.
19. Podnosilac se obraća Ustavnom sudu sa zahtevom:
„Da sud poništi rešenja Posebne komore Vrhovnog suda Kosova [SCEL-09-0001] od 21. februara 2011. god. i Žalbenog veća Posebne komore [ASC-11-0035], od 23. novembra 2012. god., kao nezakonita i obaveže Posebnu komoru da se u vezi sa ovom pravnom stvari meritorno odluči, tako što će mi priznati pravo na nadoknadu od 20%, kao i drugim zaposlenima sa kojima sam radio.“

Ocena prihvatljivosti zahteva

20. Da bi bio u mogućnosti da presudi o podnesku podnosioca zahteva, Sud prvo treba da proveriti da li je podnosilac zahteva ispunio uslove za prihvatljivost predviđene Ustavom, detaljnije obrazložene u Zakonu o Ustavnom sudu i Poslovniku o radu.
21. U tom smislu, Sud primećuje da član 113.7. Ustava predviđa:
- „7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.*
22. Sud primećuje da je podnosilac zahteva podneo žalbu Posebnoj komori Vrhovnog suda, odnosno Sudskom veću Posebne komore, kao i Žalbenom veću Posebne komore, čime je ispunio propisane uslove iz člana 113. Ustava, i stoga je podnosilac ovlašćeno lice da podnese zahtev pred ovim sudom.
23. Sud se takođe poziva na član 49. Zakona koji kaže:
- „Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta . Ukoliko se zahtev tiče nekog zakona, onda rok počinje da teče od dana stupanja na snagu istog“.*
24. Sud takođe uzima u obzir i pravilo 36. (1) b) Poslovnika o radu koje kaže:
- “(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:*
- ...
- b) samo ako je zahtev podnet u roku od četiri meseca od dana kada je odluka o poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva“.*
25. Na osnovu priloženih dokumenata Sud konstatuje da je podnosilac podneo zahtev Sudu 13. septembra 2013. god., dok je poslednja odluka Žalbenog veća Posebne komore njemu uručena 10. januara 2013. god., što znači 8 meseci i 3 dana posle isteka zakonskog roka koji je propisan članom 49. Zakona i Pravilom 36. (1) b) Poslovnika o radu.
26. Iz toga proizilazi da je zahtev podnosioca van vremenskog roka.
27. Na osnovu toga, zahtev treba odbiti kao nedopustiv za razmatranje jer nije u skladu sa članom 49. Zakona i pravilom 36. (1) b) Poslovnika o radu.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7. Ustava, članom 20. Zakona i pravilom 36. (1) b) Poslovnika o radu 19. novembra 2013. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Predsednik Ustavnog suda

Kadri Kryeziu

Prof. dr Enver Hasani